

Општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија одржана на 24.02.2025 година, согласно член 37 став 1, алинеја 1 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на РСМ“ бр.96/19), член 63 став 1 и 2, член 65 став 1 од Деловникот за работа на Врховниот суд на Република Северна Македонија, одлучувајќи по барањето за утврдување на начелен став и начелно правно мислење, поднесено од адвокат Даме Ѓорѓески од Скопје, го усвои следниот:

ЗАКЛУЧОК

Иницијативата за утврдување начелен став и начелно правно мислење, поднесена од Даме Ѓорѓески, адвокат од Скопје, заведена под СУ-03-825/24 од 20.12. 2024 година, НЕ СЕ УСВОЈУВА.

Образложение

Врз основа на член 37 став 1 точка 1 од Законот за судовите, Адвокат Даме Ѓорѓески од Скопје, до Врховен суд на РСМ поднел иницијатива, заведена под СУ бр.825/24 од 20.12.2024 , со предлог Општата седница да утврди начелен став и начелно правно мислење заради обезбедување единство во примената на законите по следното правното прашање: „Дали плаќањето на судска такса за тужба преку полномошник-адвокат, овластен со писмено полномошно согласно со одредбите од Законот за парничната постапка (ЗПП), се смета дека таксата за тужба не е платена и со тоа е исполнет условот во смисла на член 146 став 3 од ЗПП, поднесената тужба да се смета за повлечена?“

Во иницијативата, подносителот укажува дека, до Основниот граѓански суд Скопје на 19.04.2022 година, по претходно дадено писмено полномошно согласно одредбите од ЗПП, како полномошник на тужителот Славко Ѓорѓески од Гостивар, поднел тужба против Државната комисија за спречување на корупцијата и др. за поништување на акти со вредност на спорот од 40.000,00 денари. Тужбата била поднесена во доволен број примероци и во прилог беа доставени сите докази предложени во истата, полномошно издадено согласно со ЗПП, како и оригинал уплатница ПП50 за платена судска такса на 19.04.2022 година во износ од 1.200,00 денари. При поднесувањето на тужбата, на истата од страна на судот е ставен приемен штембил со датум на прием – 19.04.2022 година, како и штембил за платена судска такса во износ од 1.200,00 денари.

Основниот граѓански суд Скопје по разгледување на тужбата, вон рочишта на ден 06.05.2022 година донел решение, заведено под VI РО-1825/22 од 06.05.2022 година, со кое тужбата ја смета за повлечена, а Апелациониот суд Скопје постапувајќи по поднесената жалба, донел решение РОЖ-1196/22 од 08.03.2023 година, со кое жалбата е одбиена како неоснована, а решението на Основниот граѓански суд Скопје е потврдено.

Во иницијативата, подносителот истакнува дека наспроти овој случај, во друг случај на поднесување на друга тужба на 05.04.2022 година, каде исто како и во горе опишаниот случај, тужителот судската такса на 04.04.2022 година ја има платено преку полномошникот-адвокат, судот совесно и одговорно ја прифаќа таквата уплата како уредна и постапува по поднесената тужба за која веќе тече парница.

Подносителот на иницијативата смета дека со различната судска пракса по конкретното правно прашање со горе цитираните решенија на првостепениот и на второстепениот суд, неосновано и тенденциозно платената судска такса се смета дека не е платена, со што на неговиот клиент му е скратено правото на судска заштита во конкретна правна работа од областа на работните односи.

Според подносителот иницијативата, основано се поставува прашањето за воедначената судска пракса во исти ситуации од страна на Основниот граѓански суд Скопје и потребата од вклучување на Врховниот суд на Република Северна Македонија во градење на воедначена судска пракса во вакви и слични ситуации водејќи сметка за сите горе посочени наводи при тоа елиминирајќи пристрасно и тенденциозно постапување од одредени судии на штета на странките – тужителите на кои со ваквото постапување двапати се оштетуваат и тоа: финансиски – при платена судска такса нивната тужба се смета за повлечена само заради тоа што ја платиле преку својот полномошник – адвокат и второ поради претек на рокот не може повторно да ја поднесат истата тужба, а на што неосновано сугерираат судовите, така што попречени се во остварувањето на своите права за пристап до правда и реален пристап до независен и непристрасен со закон воспоставен суд кој ќе ги разгледа и утврди во законита постапката нивните права.

Во прилог на иницијативата од страна на подносителот не е доставена различна судска пракса од која би произлегувала различна примена и неконзистентност во примената на Законот за судски такси, единствено е доставена одлука во конкретниот спор во кој подносителот на иницијативата е полномошник на тужениот во постапката и не се доставени други одлуки од кои би произлегла потребата за донесување начелно правно мислење, ниту пак е доставена различна судска пракса од која би произлегувала различна примена на материјалното право, односно доставена е само одлуката во конкретниот спор во кој подносителот е полномошник на тужениот во постапката.

Од горенаведените причини Општата седница најде дека не произлегува потребата од донесување на начелно правно мислење.

ОПШТА СЕДНИЦА НА ВРХОВНИОТ СУД
НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

